

Proletari din toate țările uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul VIII 51 (507) * sîmbătă 23 iunie 1956 * 4 pag. 15 bani

Noi înscrieri

(A III-a comunicare a lui Gheorghiță Reporterul)

Voi ați auzit vreodată de satul Dăbîca? N-ați auzit? Apoi, nici eu n-am auzit pînă acum cîteva zile cînd poștașul mi-a adus o scrisoare din comuna Luna de Jos, raionul Gherla, regiunea Cluj. Prin scrisoarea aceasta, un grup de 7 pionieri ne făceau cunoscute planurile lor de excursie și cereau să fie înscriși în clubul nostru. Acolo, pomeneau ei că vor merge în satul Dăbîca unde se spune că există un uriaș bloc de piatră în peretele căruia ar fi urmele unei așezări vechi, a unui trib.

Nimic de zis, așa o excursie poate fi socotită printre cele mai interesante. Dealtfel ei și-au propus și alte excursii tot la fel de frumoase. Și bineînțeles, ei au fost înscriși pe lista clubului nostru.

Zilele acestea au mai fost înscriși în club: un grup de pionieri din comuna Lespezi, regiunea Iași, un alt grup de pionieri din comuna Storobăneasa, raionul Alexandria, precum și pionierul Wächter Nicolae, str. T. Vladimirescu nr. 28 Timișoara.

ȘI ACUM CITEVA LĂMURIRI

„Pînă cînd se fac înscrierile?" ne-au întrebat cîțiva tineri turiști. Răspundem acestora că înscrierile se pot face pînă la 1 august. Se pot înscrie chiar și acei turiști care au făcut de-acum excursiile. Ii rugăm chiar să trimită la redacție însemnările lor de drum.

„In excursii se petrec de multe ori întîmplări hazlii. Putem să trimitem însemnări despre acestea? — ne-au întrebat alți tineri turiști. Firește că se pot trimite. Chiar dorim să primim însemnări din acestea. Dacă ne sosesc într-un număr îndestulător le vom publica într-o pagină specială.

GHEORGHIȚĂ REPORTERUL

Dimineața m-am trezit
In fereastră cu bătăi:
— Hai prietene-am venit!
Spuse-un glas de zurgălăi.

— Te-am ghicit eu după vorbă...
Intră, hai vacanță, dragă!
Hai, și năzdrăvana-ți torbă
Iute, iute o deslează.

Din „DE VORBĂ CU VACANȚA" de GICA IUTEȘ

Vești din vacanță

Petale de mac

Cîmpul din jurul satului Șang este plin de maci. Pionierii și școlarii din comună au pornit cu toții să-i culeagă. Ei știu că macul roșu folosește industriei chimice la coloranți. In primele zile ale vacanței au strîns 17 kg. pe care le-au predat cooperativei sătești. Ei și-au propus ca în total să strîngă 150 kg. de petale. In ajutor le-au venit și pionierii din satele vecine.

Ioana GRUIESC
corespondenta „Scînteii pionierului" pentru regiunea Timișoara.

Vom fi gazde

In vara aceasta școala noastră va deveni tabără orășănească. Aici vor veni toți pionierii din oraș. Pentru aceasta noi, am început pregătirile. Pînă acum am organizat două cluburi cu bibliotecă, jocuri de șah, tenis de masă și altele. Nu vom uita în zilele vesele ale vacanței nici de lotul experimental. Vom strînge plante medicinale, fructe din pădure și vom continua să participăm la spartachiada de vară.

Noi gazdele, vrem ca nici un pionier să nu se plictisească în tabăra noastră.

Colectivul unității de pionieri nr. 12
Colonia Tulgheș
raionul Gheorghieni
Regiunea Autonomă-Maghiară

Imi place tirul

Vacanța de vară vreau să mi-o petrec cît se poate de bine. Dacă nu mă duc în colonie, voi pleca la mătușele mele de la Calafat și București. Vreau să vizionez multe filme și să văd spectacole de teatru. Imi place foarte mult și sportul și mai ales tirul. Practic acest sport de doi ani. La un concurs organizat în oraș am cîștigat locul I. Nu peste mult timp vom avea iarăși un concurs și am să particip și eu.

Ileana ANTON
Școala de 7 ani nr. 6
Reșița

AM AJUNS!

Călătoria de-a lungul Begăi v-a cam obosit, știu. Dar iată, osteneala vă este răsplătită. Pe firma din fața voastră scrie: „Stațiunea republicană a tinerilor naturaliști". Asta înseamnă că am ajuns. Odihniți-vă puțin, iar eu, în timpul acesta, am să vă povestesc cîteva lucruri despre acest uriaș laborator al vostru, al copiilor.

Aflați întîi că stațiunea e foarte mare. Se întinde pe o suprafață de 9 ha. Ca multe alte lucruri minunate, ea a fost creiată de partid. Stațiunea are rostul de a da un imbold muncii tinerilor naturaliști. In clădirea ei se află un laborator bine înzestrat. Priviți, vă rog, această balanță adusă din U.R.S.S., care cîntărește zecimi și sutimi de miligram. Cu ajutorul ei puteți afla diferența de greutate la cele mai mici boabe. Pe pereți sînt expuse o grămadă de plante, iar într-o cameră aparte se află tot soiul de cereale. In sala aceasta în care ne aflăm, tehnicienii stațiunii dezvăluie copiilor minunatele taine ale naturii, legile de dezvoltare ale plantelor.

SĂ FACEM CITEVA CUNOȘTINȚE

Desigur, n-ați avut pînă acum prilejul să-l cunoașteți pe Tudose Vasile. El e din comuna Belinți și e unul din cei mai pricepuți naturaliști ai școlii. Tudose învață multe lucruri noi și interesante aci la stațiune, așa că, ajuns la școală, are din belșug ce împărtăși cercului de tineri naturaliști de acolo. De aceea, să nu vă mire faptul că pionierii din Belinți sînt pasionați grădinari și pomicultori. Bineînțeles, că cei din Belinți nu sînt singurii. Cam același lucru se poate spune, de pildă, despre școlarii din Lovrin sau despre Școala medie de băieți nr. 1 din Timișoara, oraș în care se află de fapt și stațiunea.

Să vi-l prezint și pe tovarășul Galupa. Tovarășul Galupa e utemist, elev în anul III la Școala pedagogică mixtă nr. 1 din Timișoara. Oricare pionier vă poate vorbi pe larg despre îndrumările și ajutorul primit de la tovarășul Galupa. El e un bun ajutor al conducerii stațiunii.

ȘI ACUM PENTRU CĂ NE-AM ODIHNIT...

...să pornim într-o mică explorare. La prima vedere, se pare că n-ar fi nimic deosebit de văzut. Culturi, culturi și iarăși culturi. Grîu, porumb, legume, pomi fructiferi... Să lăsăm mai bine pe tovarășul Vasiliu, directorul stațiunii, să ne explice rostul acestor culturi.

Vedeți, aici e o stațiune experimentală. Așa că nimic nu a fost semănat numai de dragul de a fi semănat.

Iată, de pildă, grîu pus în diferite condiții. Pionierii vor să afle care anume specie se acomodează mai bine climei din regiunea lor.

Mai departe, se află, în miniatură, un teren experimental modern. In felul acesta trebuie să arate o asemenea lucrare în orice școală. Iar alături, culturi crescute de-a valma, arată cum nu trebuie să fie un lot școlar.

Atențiune! Cultură contaminată! Plantele răsucite, bolnave, semnalează existența unui dușman. Intr-adevăr, mii de larve negricioase le distrug cu repeziciune. Mîine, pionierii înarmați cu pompe speciale pulverizatoare, conținînd praf D.T.T., vor învăța cum se luptă pe cale chimică împotriva dăunătorilor.

CERCETĂRI IMPORTANTE!

Tinerii naturaliști ai stațiunii lucrează la dezlegarea unei importante probleme științifice: obținerea unui porumb hibrid cu recoltă sporită.

După îndelungate experiențe, făcute, firește, sub îndrumarea specialiștilor, s-a ajuns la concluzia că încrucișarea porumbului Fister cu cel portocaliu, dă naștere unui hibrid capabil să asigure o recoltă de circa 15 ori mai mare decît speciile obișnuite. Cercetările sînt în curs.

După cum vedeți, nu-i de glumit cu tinerii naturaliști de la Stațiunea republicană din Timișoara. Imi pare nespus de rău că nu vă pot duce să vedeți nevea roșiile altoite pe cartofi și pe ardei, pepiniera de pomi fructiferi, cele 29 de specii de cereale și multe alte minunății. Pionierii și tehnicienii stațiunii sînt însă gata oricînd să vă împărtășească din experiența lor. Așa, că puteți să le cereți cu încredere sfatul printr-o simplă scrisoare adresată: „Stațiunii republicane a tinerilor naturaliști" — Timișoara.

A. WEISS

În cinstea Congresului U.T.M.

Salutul unităţii noastre

Colectivul de conducere al unităţii noastre s-a gîndit la cîteva acţiuni care să le organizeze în cinstea congresului U.T.M. Copiii din şcoală s-au bucurat din inimă să participe la ele şi cel mai mult s-au bucurat de concursul care avea să aducă cîştigătorului titlul de: „Cel mai bun povestitor", şi „Cel mai bun recitator".

Douzeci de copii din şcoala noastră au cucerit acest titlu. La aceasta trebuie adăugat că din cinci întîlniri sportive interesante cu pionierii din Piatra Olt şi din Slătioara, patru au fost cîştigate de pionierii noştri.

Ţinînd seama că în şcoala noastră examenele au fost trecute cu succes, că pionierii şi şcolarii au mai strîns 3.250 kg. de fier vechi, putem spune că acesta este salutul unităţii noastre adus Congresului.

I. Ion ŞTEFAN
instructor superior
Şc. medie băieţi-Slatina

★

E o bucurie să cunoşti pe tinerii din brigada a IV-a de la uzinele I. C. Frimu din Sinaia. Zilele trecute ei au început să lucreze în contul lunii septembrie a anului 1960.

★

O adunare interesantă

...am organizat noi pionierii din clasele a VII-a A şi a VII-a B în cinstea Congresului U.T.M. Adunarea am făcut-o sub formă de excursie şi am intitulat-o: „Cercetînd monumente istorice din oraşul nostru".

In timpul liber, pe grupe, am început cercetarea materialului cu privire la rămăşiţele istorice ce datează de veacuri în oraş. Apoi, ajutaţi de tovarăşii profesori de istorie, am pornit la drum.

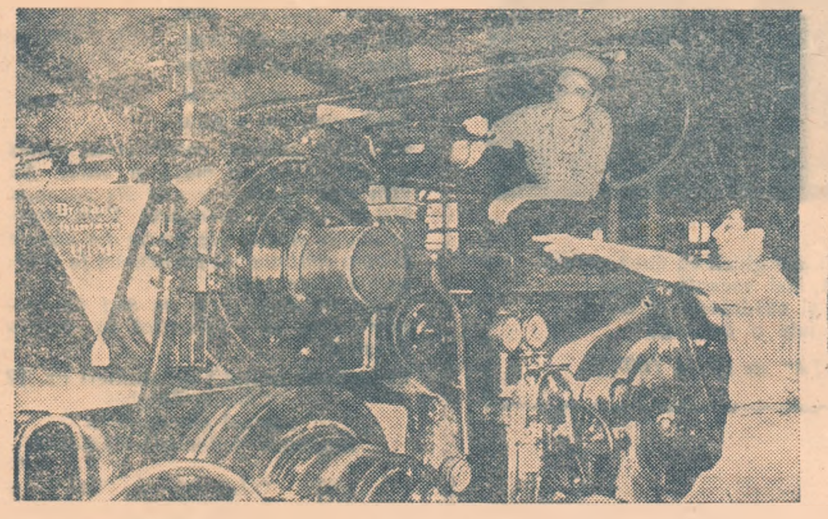
Am cercetat întîi două case din perioada feudalismului care mai păstrează urme ale arhitecturii vremurilor acelea.

In drum spre episcopie am trecut pe la locul unde i s-a tăiat capul, deşi nevinovat, învăţatului Miron Costin.

In cele din urmă am coborît într-o hrubă subterană de formă cilindrică aflată în curtea episcopiei. Se zice că prin această subterană se făcea legătura cu cetatea **Smiradava** în timpuri de restrişte.

Datorită acestei adunări am făcut multe însemnări privind cercetarea ţinutului natal.

G. GRIJINCU
cl. a VII-a B
membră în colectivul
de conducere al unităţii
Şcoala medie de fete nr. 2
Roman

Fanionul din stînga arată că brigada de la colosul 8 Buşteni ştie să întîmpine cum se cuvine Congresul U.T.M.: e brigadă fruntaşă.

Pe meleagurile Bacăului

Membrii organizaţiilor de bază U.T.M. din satele raionului Zeletin din regiunea Bacău participă cu entuziasm la acţiunea de colectare a fierului vechi. In ultimul timp utemiştii şi pionierii din raion au adunat 6.260 kg. fier vechi. Fruntaşi în această acţiune au fost organizaţiile de tineret din comuna Frumuselu care au strîns 1.600 kg. fier vechi şi Lunca unde s-au strîns 1.500 kg.

Tot în regiunea Bacău membrii echipei artistice din satul Prisăcani au muncit în mod voluntar pe tarlaua întovărăşirii la plivit culturile de buruieni.

„Sînt utemişti amîndoi!"

In plin centrul oraşului Caransebeş, se află un panou cu fotografiile unor lucrători fruntaşi din comerţul de stat. Trecînd, nu de mult, pe acolo, am tresărit bucuros. Din spatele vitrinei de sticlă îmi zîmbea vesel chipul prietenului meu, Olaru Mihai. Astfel, mi-am amintit de întîmplarea ce urmează şi care se cere neapărat povestită.

Intr-o zi de februarie, Mihai al nostru, după orele lui de muncă la magazinul de stat din comuna Oţelul Roşu, se duse acasă să se odihnească. Aci, o mică surpriză. Il aştepta un prieten al său, Munteanu Ion inspector cu colectările prin acele locuri. Vă închipuiţi bucuria lor, pentru că nu se văzuseră de mult. Şi în timp ce ei tăifăsuiau bucuroşi, în magazia de încălţăminte se petreceau lucruri rele.

Prin despicătura burlanului stricat, se strecoară întîi sfioasă, o scînteie. Pluteşte un timp nehotărîtă, apoi se aşează pe o cutie de carton şi se stinge. O a doua urmează numai decît, apoi a treia, a patra, din ce în ce mai obraznice. In cele din urmă, una dintre ele, nimereşte într-o cutie deschisă. Puţin după aceea, un firicel de fum se ridică spre tavan. Firicelul se îngroaşă, la rădăcina lui apare o flacără, flacăra se întinde în jos, de-a lungul raftului şi, curînd cuprinde gărduleţul de lemn ce desparte biroul casierului de restul încăperii. Dragi copii, acum vom asista neputincioşi la o scenă în care focul prădalnic are să înghită bunătatea de marfă nouă: şoşoni, cizmuliţe, galoşi şi pîslari pentru muncitorii de la fabrică şi pentru copiii lor. Lucruri aduse ca să le fie cald şi bine în timpul iernii... Şi unde mai pui că toate astea preţuiesc milioane de lei. Iată, fumul se îngroaşe, cauciucul încins sfîrîie, se topeşte.

...O izbitură puternică răsună în uşă... Apoi încă una şi încă una, şi în cele din urmă aceasta se prăvale sfărîmată de un topor mînuit de braţe puternice. Inăuntru pătrund două umbre căci atîta doar se poate vedea prin fumul des. Una din ele apucă gărduleţul arzînd şi-l azvîrle afară. Apoi cutiile cu încălţăminte bună şi călduroasă pentru muncitorii de la Oţelul Roşu, sînt cărate pe rînd, în cea mai mare grabă şi puse la adăpost. Fumul e atît de înecăcios, încît abia se mai poate respira. Şi cauciucul încins, vai cum arde mîinile! Dar acum nu-i timp de văicăreală.

Cînd pompierii au venit, marfa era salvată. Cei doi prieteni, utemiştii Olaru şi Munteanu, negri şi asudaţi, cu palmele numai băşici, dar cu faţa zîmbitoare, se îngrijesc de cutiile pentru care au înfruntat primejdia. Dar ce spun?! Pentru cutii? Nu! Pentru oamenii care, acum, adunaţi în jurul lor, îi privesc cu recunoştinţă.

Iar din comentariile lor (pentru că în asemenea împrejurări toată lumea comentează) am desprins doar cîteva vorbe simple, rostite de un muncitor între două vîrste: sînt utemişti... amîndoi!

...Şi dacă atunci n-am prea înţeles de ce Olaru Mihai şi Munteanu Ion s-au primejduit salvînd lucruri pentru care dînşii nu răspundeau (Olaru se ocupa de secţia „textile", iar Munteanu n-avea nici un amestec cu magazinul) astăzi, cînd îmi amintesc de acele cîteva cuvinte, purtarea lor mi se pare pe deplin firească.

„Sînt utemişti... amîndoi!"

AL. MIHU

MEŞTERUL ŞTIE TOT

Zmee

Mai fiecare dintre voi ştie să construiască zmee plane. Dimensiunile cele mai potrivite sînt de 10x30 cm. dar dacă vreţi să le faceţi mai mari, aveţi grijă ca şi spetezele să fie mai groase şi lipiţi-le atît pe diagonale cît şi pe celelalte patru laturi. Apoi crestaţi capetele care ies înafară şi prindeţi în ele capetele libere ale sforilor. In acest fel veţi avea nişte zmee mai rezistente. Care dintre voi nu vrea să-şi audă zmeul zbîrnîind în aer? Zbîrnîitoarea o faceţi fixînd pe o sfoară o fîşie de hîrtie. Cu sfoara aceasta arcuiţi speteaza capului. Frumos e ca zmeele plane să aibă forme cît mai variate. Le puteţi face, de pildă, în formă de stea, de romb, de fluture, de pasăre, aşa cum vedeţi şi în figura 1. Aveţi grijă însă ca acestea să aibă dimensiuni mai mari. Un metru sau chiar mai mult, căci altfel nu se menţin în aer.

Zmeul care se menţine în aer mai bine şi zboară timp îndelungat, este zmeul celular. Cel mai simplu zmeu celular se construieşte astfel: tăiaţi două fîşii de pînză uşoară (zefir, stambă) sau de hîrtie tare), lungi de 260 cm. şi late de 29 cm. Indoiţi marginile lungi ale fiecărei fîşii, iar prin îndoitură treceţi o aţă rezistentă sau o sfoară subţire; apoi tiviţi marginile. Hîrtia o lipiţi cu clei. Fîşia prin tivul căreia aţi petrecut sfoara o împăturiţi în patru, iar în locul unde s-a îndoit tivul faceţi găuri prin care trageţi sfoara dinăuntru încît să rămînă afară nişte

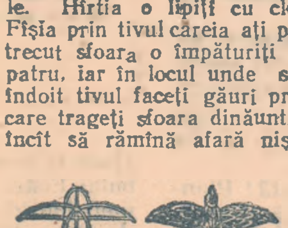

Fig. 1

Fig. 2

ochiuri cam de 10 cm. lungime. Tăiaţi apoi fiecare ochi în două, iar capetele lor îndoiţi-le la marginea fîşiei. (fig. 2). Coaseţi apoi marginile înguste ale fiecărei fîşii. Aţi format două inele (fig. 3). După aceea faceţi opt speteze de lemn uscat: patru lungi de 102 cm. şi groase de 10 mm. fiecare (acestea vor forma lungimea zmeului) şi patru şipci de distanţare, două lungi de 99 cm. şi două de 66 cm. cu grosimea de 8-9 mm. La capetele spetezelor de distanţare faceţi nişte furci din 2 bucăţele de brad pe care le fixaţi de speteze cu clei şi aţă (fig. 4). Incepeţi acum montarea zmeului. Prindeţi spetezele longitudinale de inelele de pînză sau hîrtie în partea lor interioară. La capetele spetezelor, faceţi mici crestături cu cuţitul şi legaţi de ele capetele libere ale sforilor. Nodurile ungeţi-le cu clei de tîmplărie ca să reziste mai bine. Intre spetezele longitudinale fixaţi cele de distanţare cu ajutorul furcilor pe care le au la capete, fără să fie nevoie să le legaţi cu aţă sau să le lipiţi cu clei. Fiecare pereche de speteze de distanţare trebuiesc legate însă cu aţă (fără clei) în punctele de intersecţie. Gura zmeului o prindeţi de spetezele longitudinale.

Zmeul celular e gata (fig. 5). El e bine construit dacă celulele nu sînt strîmbe, adică spetezele de distanţare se încrucişează exact în centru, în unghi drept şi celulele sînt bine întinse.

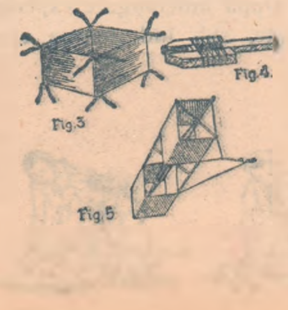

Fig. 3

Fig. 4

Fig. 5

★

SERBARE DE SFÎRŞIT DE AN

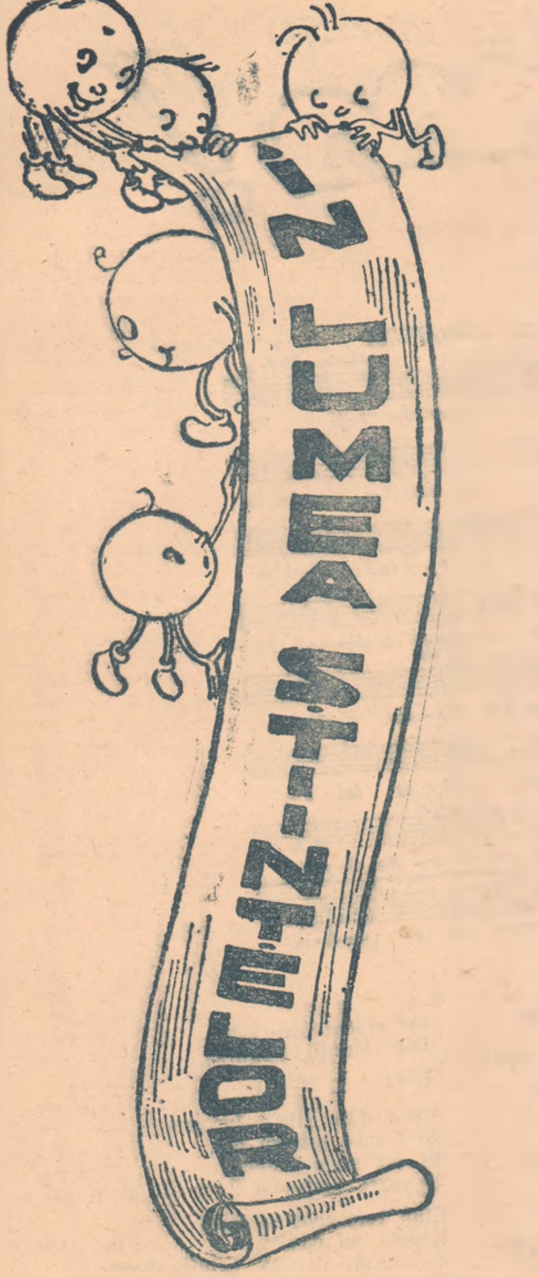

In fotografia nr. 1, pionierele Plăeşu Steliana, Petcu Grigoriţa, Giaburu Mariana şi Ionescu Elena, solistele corului, repetă cîntecul „Turturica".

In fotografia a doua vedem repetîndu-se o figură din „Dansul eşarfelor".

Pentru toţi pionierii serbarea sfîrşitului de an este un prilej de bucurie. Rezultatele frumoase pe care le-au obţinut în examene pionierii de la Şcoala medie mixtă nr. 27 din Bucureşti, sporesc desigur această bucurie. Pionierii de aici fac ultimile pregătiri pentru serbarea de sfîrşit de an.

Dungățeaua

In ultimii 3 ani la Grădina Botanică din Cluj și Stațiunea de Cercetări agronomice — Filiala Cluj a Academiei R.P.R. s-a luat în studiu o plantă care deși, în genere, e cunoscută de multă vreme, însușirile ei agroeconomice erau cunoscute numai parțial.

Această plantă e dungățeaua, din familia leguminoaselor. In stare sălbatică o întîlnim foarte des în ținuturi mediteranee: Spania, Italia, Grecia, Corsica și Sardinia, Creta, Africa de Nord, Caucaz, Crimeea ș.a. Ceva mai rar se găsește în unele localități din Elveția și Germania.

In stadiul de cercetare, dungățeaua a fost cultivată în 11 stațiuni, printre care la Lacul Roșu (1000 m. altitudine), Beiuș (405 m.), Muntele Bedeleu (1350 m.), Săliște-Sibiu, Mărculești-București ș.a. Fructele sînt mari, lungi (5-7 cm.), patrunghiulare.

Spre deosebire de celelalte leguminoase, dungățeaua rezistă foarte bine pînă la —10°C precum și la secetă timp îndelungat, și se poate cultiva atît la șes cît și la munte.

Cosită înainte de coacere, dungățeaua dă 12 t. masă verde la ha.; după coacere, dă 1000 kg. boabe, care pot fi folosite atît la scoaterea uleiului — are un procent de grăsime de 9,5%, fiind întrecută doar de soia — cît și ca surogat de cafea.

Prin cultivarea dungățelei pe suprafețe întinse, agricultura noastră va asigura un nou aliment pentru piață cît și furaj hrănitor pentru șeptelul de animale — dungățeaua fiind foarte bună pentru hrănitul bovinelor, cabalinelor și ovinelor.

Hurmaua

De curînd, savanții și cercetătorii naturaliști romîni, au început să studieze problema cultivării în livezi; la noi în țară, a arborelui numit hurmaua.

Patria hurmalei (Diospyros) e China. Se mai cultivă și în alte țări asiatice (Japonia, India, etc.). Sînt mai multe specii de hurmaua: Diospyros lotus, Diospyros kaki, etc.

Lemnul tulpinelor de Diospyros este foarte tare și diferit colorat: negru, brun-roșcat, roșu, verde, alb sau dungat.

La noi în țară se aclimatizează Diospyros kaki; un pom din această specie e înalt de 6—7 m., are o coroană mare, bogată și dă anual între 200 și 1000 kg fructe de arbore. Fructul lui Diospyros e o bacă de culoare portocalie sau roșie. Miezul (învelit într-o coajă subțire) e foarte suculent, dulce, însă crud — e astrigent.

Diospyros kaki atinge maximum de fructificare la 20—30 de ani; el continuă însă să dea fructe pînă la peste 200 de ani.

In R.P.R. poate da rezultate bune dacă e cultivat în Banat, Oradea, Baia Mare și deobicei — acolo unde crește și castanul comestibil.

Fructul de hurmaua servește la fabricarea spirtului, băuturilor alcoolice și mai poate fi folosit ca desert, după masă.

Mai puternic decît penicilina

De curînd, în U.R.S.S. Prof. G. F. Gause, director al „Institutului de cercetări pentru antibiotice", și Dr. Broznikova, au anunțat că încă din 1951 au descoperit un antibiotic de 10 ori mai puternic decît penicilina.

Acest antibiotic se prepară dintr-o specie de ciuperci necunoscută pînă atunci: actinomyces subtropicus, și a fost denumit Albomicină. Albomicina acționează asupra stafilococilor care au rezistat la toate antibioticele de pînă acum și s-a dovedit foarte activă față de pneumococi, eficacitatea extinzîndu-se la toate cazurile de pneumonie infantilă, dezinterie și peritonită, etc.

Melcul CAMPION

Melcul de Burgundia, foarte răspîndit în Franța, poate fi numit campion în ridicarea greutăților. Acest melc cîntărește 20 grame și poate ține pe căsuța sa o greutate de 250 grame. Fără ajutorul cuiva, melcul poate trage un automobil (bineînțeles, jucărie) încărcat cu o greutate de 200 ori mai mare ca cea a corpului său.

Savantul francez Jean Cadar, autorul cărții „Melcii", este de părere că cornițele melcului sînt un organ de simț complex și original necesar ca periscopul la submarin, ca radarul la avion, ca mirosul la cîinii de vînătoare.

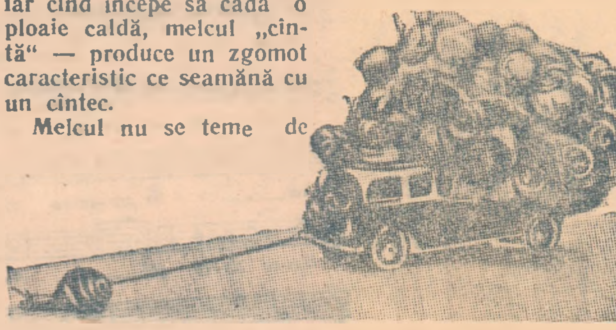
Respirația melcului este atît de puternică încît poate clătina flacăra unei lumînări.

Se pare că melcul se tîrăște foarte încet, dar el poate parcurge totuși 420 m. într-o oră.

In timpul iernii și în zilele secetoase de vară melcul doarme în cochilia sa, iar cînd începe să cadă o ploaie caldă, melcul „cîntă" — produce un zgomot caracteristic ce seamănă cu un cîntec.

Melcul nu se teme de obiecte ascuțite: dacă este pus pe lama unui brici ascuțit el se va tîrî fără să se taie. Mucozitatea pe care o secretă îl ferește de tăieturi.

Melcul de Burgundia este comestibil. Mîncărurile preparate din el sînt o mîndrie a artei culinare franceze. Carnea melcului este bogată în substanțe minerale. In ea sînt de 20 ori mai multe vitamine C ca în unt.

Flori în zăpadă

In apropierea țărmurilor Mării Bering, la peste 60° latitudine nordică, pot fi văzute primăvara, în zăpadă, niște flori galbene, care au frunze verzi în tot timpul anului, numite rododendron. Aceste plante suportă iarna lungă și geroasă și se simt aici tot atît de bine ca și cele din ținuturile calde ale sudului.

Incă din toamnă, la rododendron se formează muguri, iar primăvara cînd soarele începe să încălzească puțin pămîntul, planta înflorește și în scurta vară nordică reușește să facă și semințe!

Este interesant că aceste flori nu așteaptă ca soarele de primăvară să topească stratul gros de zăpadă sau gheață ce le acoperă. Plantele emană o cantitate de căldură suficientă pentru a topi stratul de gheață sau zăpadă dimprejurul lor și ies la suprafață.

Crisofenina

La noi în țară, industria coloranților a fost puțin dezvoltată; de aceea, majoritatea coloranților ne provin din import.

In ultima vreme însă, un colectiv de specialiști de la Fabrica „Spicul" din București, a reușit să pună la punct fabricarea colorantului galben crisofenina. Acest colorant poate fi folosit la vopsirea diverselor materiale ca lîna, celuloza, mătasea, bumbacul...

La lumină, colorantul are foarte mare putere de rezistență.

Materia primă o constituie paranitrotoluenul.

In prezent, produsul se fabrică în cantități suficiente la fabrica „Spicul", satisfăcînd nevoile interne și fiind cerut — datorită culorii sale mult mai plăcută decît la ceilalți coloranți galbeni, — și pentru export.

Știați că...

...în țara noastră trăiește un melc care nu depune ouă ci naște pui vii? Numele lui este Paludina vivipara. *Melcul trăiește în apele lacurilor și ale Dunării, iar căsuța lui seamănă cu a melcului șerpesc, atîta doar că-i mai înaltă și mai rotundă la gură.*

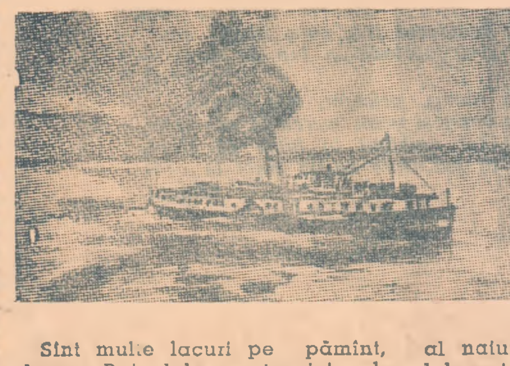
Melcul acesta are și un mijloc interesant de a se apăra de dușmani. Cînd simte primejdia, își construiește la iuțeală un căpăcel cu care-și închide căsuța, și se lasă la fundul apei.

...există pești care construiesc cuiburi pentru urmași. Așa e, de pildă, un soi de pește neam cu plevușca de baltă, numit Gasterosteus amleatus. *Peștele acesta trăiește și la noi, în bălțile din apropierea Mării Negre.*

Cu botul, peștele bărbătuș, sapă în nămol o gropiță de mărimea unei jumătăți de ou. Adună apoi alge, le înfige în mîl și cu un suc special le lipește între ele construind astfel pereții și acoperișul. Cuibul este căptușit apoi cu frunze adunate din apă și prevăzut cu două ieșiri. Aici vine apoi femela și depune icrele.

...metamorfoza larvei de libelulă ține doar cîteva minute? După ce a trăit doi ani în apă, timp în care a făcut prăpăd în rîndurile peștișorilor, larva se agață de tulpina unei plante și începe să-și lepede... haina. La sfîrșitul celor cîteva minute de... lucru, larva transformată pornește în primul său zbor plin de grație.

BAICALUL

Sînt multe lacuri pe pămînt, dar ca Baicalul nu este niciunul. Apele lui cristaline se întind pe o suprafață de 31,5 mii km.², iar adîncimile sale ating 1741 m, situîndu-l în această privință pe primul loc din lume între semenii săi. Din timpurile cele mai vechi, oamenii considerau Baicalul drept mare și nici decum lac. Chinezii îi spun și acum Pe-Hoi — „Marea Nordică", iar mongolii „Dalai-Nor" — „Marea sfîntă". Numele Baicalului este însă de origine iacută. In limba iacută „Bai-kel" înseamnă „Lac bogat".

Oricît ar părea de curios, însă volumul apei din Baical este egal cu acela al Mării Baltice (23.000 km.³). Oamenii de știință au calculat că dacă cele 336 de ape care se varsă în lac ar seca la un moment dat, atunci fluviul Angara, care izvorăște din Baical, ar putea curge fără grijă încă 400 de ani.

In apele adînci ale Baicalului se ascund multe mistere și semne de întrebare pentru oamenii de știință care, pe bună dreptate numesc lacul „atelier viu al naturii". Intr-adevăr, Baicalul este un adevărat muzeu natural, în care trăiesc peste 1000 de specii de viețuitoare din care 70% nu se mai întîlnesc în alte ape de pe glob. In nici o apă n-au apărut atîtea specii noi, în nici una nu se mai pot întîlni atîția reprezentanți ai diferitelor familii de viețuitoare specifice zonelor cu altă climă. Baicalul este populat de peste 40 specii de pești, din care jumătate nu se mai întîlnesc în alte ape, de 85 specii de moluște, din care multe seamănă cu cele din India și Peninsula Balcanică, de foce numite Nerpa, asemnătoare cu cele care trăiesc în Oceanul Inghețat, de bureți foarte originali, care acoperă pe alocuri fundul lacului și ating uneori înălțimi de o jumătate de metru și de multe alte viețuitoare deosebit de interesante.

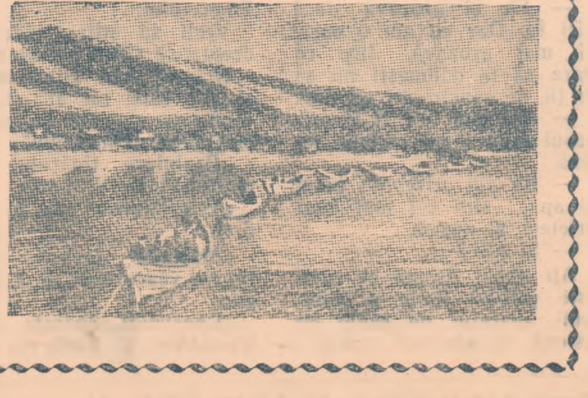
In adîncurile lacului, de pildă, poate fi întîlnit un pește foarte curios numit golomeanca, care naște puișorii vii, fără să mai depună icre, cum fac de-obicei ceilalți pești. Golomeanca crește pînă la 27 cm. n-are solzi și prin pielea sa transparentă se văd vasele sanguine, viscelele și oasele. Acest pește, dacă este aruncat pe mal și lăsat să stea cîtva timp la soare, se topește complet, fiindcă cea mai mare parte a organismului său este formată din grăsime.

De obicei, viețuitoarele care trăiesc la adîncimi mari în apă n-au ochi, dar în Baical se găsesc multe excepții de la această regulă.

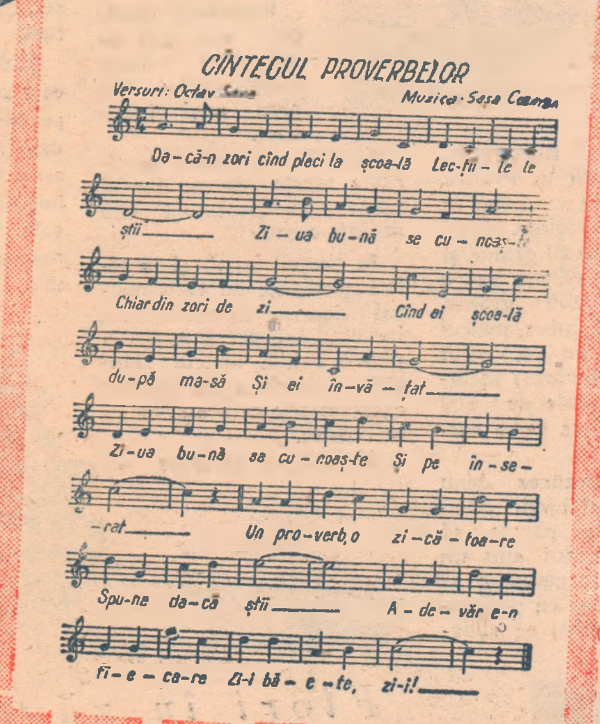
Oamenii de știință presupun că o mare parte din fauna de apă dulce din Baical, s-a dezvoltat din fauna marină. Cercetările geologice confirmă această părere. Intr-un trecut foarte îndepărtat pe teritoriul situat la sud de lacul Baical, a existat o mare. In perioada cînd scoarța pămîntului a început să se încrețească în aceste locuri, marea s-a retras, iar cu timpul, pe locul ei s-au format lacuri cu apă dulce așezate între munți. Se presupune că viețuitoarele din mare au ajuns în aceste locuri pe cursul unor ape curgătoare și s-au adaptat cu timpul la condițiile de viață de apă dulce. Mai tîrziu, apele acestor lacuri s-au scurs în Baical, și au dus cu ele și fauna. In ceea ce privește specia de foce numite Nerpa și pești din familia celor care populează astăzi Oceanul Inghețat, se presupune că au ajuns în Baical pe fluviul Enisei și Angara, la începutul perioadei cuaternare.

Acesta e Baicalul — unul dintre cele mai interesante lacuri din lume.

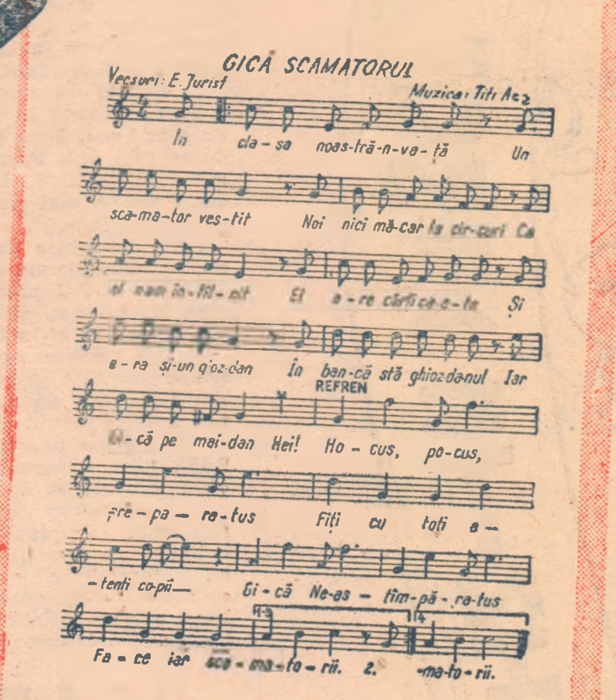
I. FETOV

Să cîntăm!

Dacă-n zori cînd pleci la
școală
Lecțiile le știi.
Ziua bună se cunoaște
Chiar din zori de zi.

Cînd ai școală după masă
Și ai învățat,
Ziua bună se cunoaște
Și pe inserat.

Refren :

Un proverb, o zicătoare,
Spune dacă știi.
Adevăr e-n fiecare,
Zi-i băiete, zi-i !

Dacă nu vrei la examen
Cumva tu să cazi.
Nu lăsa nicicînd pe mîine
Ce poți face azi.

Dacă vrei să copiezi
La teză ca un laș
Decît să o lași pe mîine
Las-te păgubaș.
Refren : (același)

Călătorului îi șade
Bine tot pe drum.
Hai și noi geografi
destoinici
Să pornim acum.

Dar să colindăm pe hartă
Nu pe bulevard.
Altfel dăm ca Eremia
Cu atlasu-n gard.

Refren : (același)

Cînd ai carte ai și parte
Spune răspicat

Un proverb ce-n clasa
întiia
Noi l-am învățat.

Dar cînd cartea ții sub
bancă
Teza fiind în toi
Ai și carte, dar ai parte
Și de nota doi.

În clasa noastră-nvață
Un scamator vestit.
Noi nici măcar la circuri
Ca el n-am întîlnit !

El are cărți, caiete
Și are și-un ghiozdan,
În bancă stă ghiozdanul
Iar Gică pe maidan.

Hei !

Hocus, pocus, preparatus,
Fiți cu toți atenți, copii !
Gică neastîmpăratus
Face iar scamatorii.

Adesea el la tablă
Ne-arată iscusit
Cum opt încape-n șapte
Puțin înghesuit.

La hartă, cu bagheta,
Din sat el face — oraș
Iar marea izvorăște
Din Munții Făgăraș.

Hei !

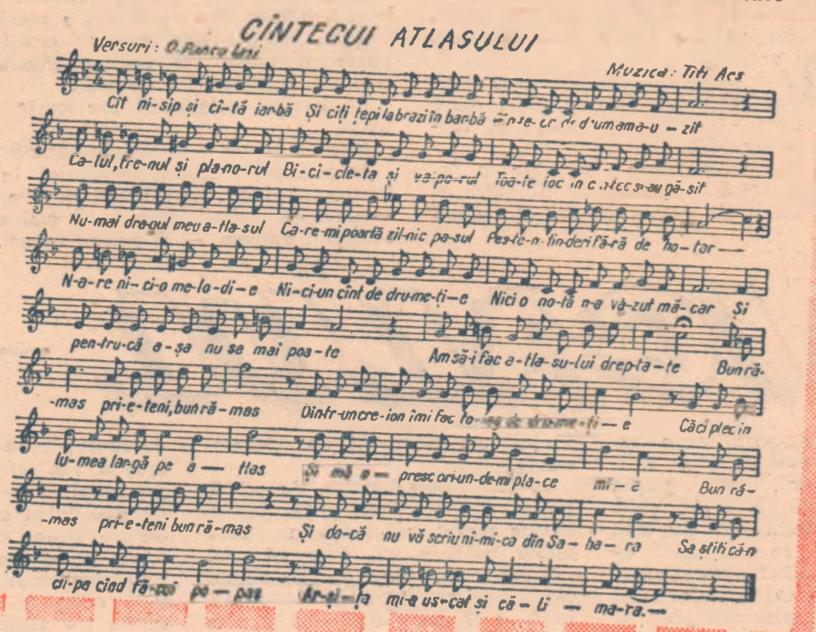
Cînd dăm cîte-o lucrare
Și Gică-i printre noi,
El nu scrie nimica,
Și-apare scris un 2 !

Cînd este scos la tablă
Repetă un cuvînt
El spune-ntr-una „Suflă !"
Și suflă ...suflă vînt !

Dar iată, mi se pare,
Faimosul scamator
Pe sîrmă-a vrut să treacă
În anul următor.

Dar cum greșește pasul
Chiar de la început
S-a clătinat pe sîrmă
Și rău a mai căzut.

Cît nisip și cîtă iarbă
Și cîți țepi la brazi în barbă
Cîntece de drum am auzit.
Calul, trenul și planorul,
Bicicleta și vaporul
Toate loc în cîntec și-au găsit.
Numai dragul meu, atlasul,
Care-mi poartă singur pasul
Peste-ntinderi fără de hotar,
N-are nici o melodie
Nici un cînt de drumeție,
Nici o notă n-a văzut măcar.
Și pentru c-așa nu se mai poate,
Am să-i fac atlasului dreptate.

Bun rămas, prieteni, bun rămas,
Dintr-un creion îmi fac toiag de
drumeție,
Căci plec în lumea largă pe atlas
Și mă opresc oriunde-mi place mie.
Bun rămas, prieteni, bun rămas !
Și dacă nu vă scriu nimica din
Sahara,
Să știți că-n clipa cînd făcui popas
Arșița mi-a uscat și călimara.

Din Constanța-n Argentina
Și de-acolo pînă-n China,
Plec și mă opresc în orice port.
Nici un vameș nu mă-ntreabă
Dacă am sau nu am treabă,
Și nu-mi cere nimeni pașaport
Fac un pas și trec oceanul
Iar din Mexic, cu ochianul
Către București din nou privesc.
Fiindcă-s călător cuminte,
Mama mi-a făcut plăcinte
Și mă-napoiez cînd se răcesc
Apoi după ce mănînc plăcinte
Iar mă poartă-atlasul înainte !
Bun rămas, prieteni, bun rămas !
Din Polul Nord la Polul Sud fac doar
o clipă
Iar Ecuatorul trec cu-n singur pas
Cît și-ar aprinde-un lup de mare —
o pipă.
Bun rămas, prieteni, bun rămas !
Plec vesel și voios mereu în drumeție,
Căci tot umblînd în lume pe atlas,
Am să mă-ntorc cu-un cinci la geo-
grafie !

Citiți aceste cărți

Mircea dă buzna în cameră strigînd :

— Ce faci Radule? Ne așteaptă băieții și tu...

Radu stă la masă înconjurat de sîrme, clește, bucșe, capse, bucăți de traforaj. Fără să întoarcă privirea spre el, își pune repede căștile la urechi și îi face semn să tacă.

— Vezi să n-auzi ceva !

— Sssst !... Victorie ! Cîntă !... Ba nu, a amuțit. Nu se poate, e ceva în neregulă. Își privește cu nedumerire „opera" și bodogănește înciudat. Ce-o fi avînd? Ia de pe masă o carte subțire cu coperți galbene, răsfoiește puțin și începe să citească.

— Exact, asta e ! Știu ce am de făcut, spuse ca pentru sine. Apoi întorcîndu-se spre Mircea :

— Măi Mircea, cartea asta e grozavă ! După schemele ei am constituit aparatul ăsta cu galenă și nu mă las pînă nu-mi fac și un radio cu lămpi.

— Fie și grozavă dacă zici tu. Dar eu am o carte și mai grozavă. Zice că vara să te odihnești nu să te ții de construcții ca tine.

— Așa zici tu? N-ai priceput cum e cu odihna activă.

— Ba am priceput : aerul și apa, sînt cei mai buni prieteni ai noștri.

— Și atît ?

Ați ghicit despre ce cărți este vorba? Radu a construit aparatul de radio cu galenă cu ajutorul cărții : „Construiți aparate de radio" scrisă de M. Ionescu iar Mircea vorbea despre „Muncă și odihnă" de S Razumov, ambele apărute în Editura Tineretului.

Vreți să știți cine are dreptate? Citiți aceste cărți.

Noi vă mai recomandăm și alte cărți tot atît de interesante apărute de curînd în Editura Tineretului :

„Pepiniera tînărului miciurinist" de V. Cociu.

„Televiziunea" de I. Andrei.

„Mașinile agricole de-a lungul veacurilor" de A. Flegon.

„Construiți aparate electrostatice" A. Băltărețu.

Jocuri

Cercurile misterioase

(Fragment dintr-o povestire fantastică)

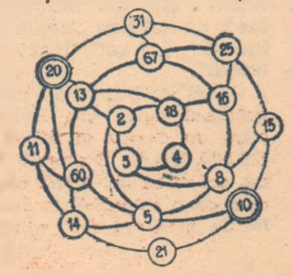
Pe poarta masivă de stejar se găseau o serie de butoane așezate ca în figură și dedesubtul lor următoarea inscripție :

„Pentru a deschide această poartă trebuie să apăsați butoanele începînd cu 10 și terminînd cu 20, astfel încît suma cifrelor să fie 100

Nu aveți voe să luați decît cifrele legate între ele prin linii și feriți-vă să treceți de 2 ori peste aceeași cifră".

După cîteva încercări, tinerii reușiră să deschidă poarta.

Vreți să încercați și voi?

Redacția și administrația : București Piața Scînteii, tel. 7 61.00, 7 60.10, Abonamentele se fac la toate OFICIILE POȘTALE și SECȚIILE RAIONALE DE DIFUZARE A PRESEI.
Taxa plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P.T.T. 100.114 Tiparul : Intr. Poligrafică Nr. 2 str. Brezoianu Nr. 23—25.